

Vsi stroški, kar jih ima poštna hranilnica, prikrivajo se z lastnimi dohodki, a kar preostaja, to se odstopi državnej blagajnici za njene potrebe.

Sklepoma še dostavljamo prisrčno željo, naj bi se po Slovenskem povsod ravnali po vodilu: „Moli, delaj in varčuj!“ ter naj ne bode hiše, ki bi ne bila v zvezi s c. kr. poštno hranilnico. M. K.

Gospodarske stvari.

Vzreja goveje živine.

Goveja živina ima v naših krajih veliko ulogo ali če naj govorimo po domače, goveja živina je za kmeta blago, skoraj edino, na katero se sme zanesti, da mu kaj vrže. Kar še ima sicer človek pri hiši, to je nekaj vredno, za-nj more biti veliko, toda če mu je treba denarja, nič ali le malo mu ga vrže.

Drugače pri goveji živini. Le-ta mu daje z vsako stopinjo, skorej z vsacim dnevom kje kako korist. Ne bode torej nič brez potrebe, če izpregovorimo na tem mestu kje kako besedo o vzreji goveje živine. Ne rečemo sicer, da skrbé naši kmetje malo za-njo, vendar pa se vidi še tu in tam, da bi se moglo v tej reči še izgediti kje kaj več, kakor se vidi, vsaj po nekaterih krajih bi se dalo še veliko storiti za goved, za nje vzboljšanje.

Začnimo torej koj pri kraji, pri obrejenji krave! Za to ni vselej pravi čas, ampak veliko pride na to, da se obreji krava o času, ki ugaja njej in teletu. Kjer stoji več krav pri jaslih, tam je dobro, če se obrne pri njih tako, da se spravijo k biku polagoma, to je od srede meseca februarja tje do srede meseca avgusta.

Pri mestih, tedaj v krajih, kjer se lahko prodaja mleko, tam velja in je najbolje, če breje krave od meseca maja tje do meseca novembra. Ne velja pa to več za kraje, kjer hodi gospodarjem za vzrejo. Zakaj ne? Nekaj zato, ker je poletje za take krave prekratko, nekaj pa potlej zato, ker vsuše v tem času krave prehitro. S kraja že gre, nekaj tednov dajo še precej mleka, toda s časom ni več trava ugodna in mleko izostaja.

Kar je pa potlej še huje, teleta so mlada in niso še za to, da jih izpusti človek na pašo, kedar dobé na njej obilo piče. Ako jih mora pa obdržati doma, tedaj hodi predrago krma, katere jim je treba. In še drugo je. Taka teleta ne vzrastó v pravi čas, da jih spravi človek k biku in tako se mu obreje ali prerano ali prepozno. Prav, to je: tako, da pride red v hlev, ne izgodi se skorej nikoli več, ali vsaj ne lahko.

Veliko pa pride potlej tudi na to, kako da se streže živini. Kdor ne zapira oči, lahko

se prepriča na vsacem sejmu, da se ne godi pri nas vse v redu, kar se tiče krme. To je vredno obžaljevanja, kajti bolje, ko se streže živini, več se pričaka od nje dobička, se vé, da je v tem treba pameti, razuma. Kdor tirja preveč in v času, ki ni za tako ceno, tak si je kriv le sam, ako trpi kako izgubo.

Živina, kateri se streže tako poprek, ne slabo ali ne dobro, torej srednje — taka še plača sicer krmo. Človek ne trpi vidne izgube, toda več tudi ne dobi od nje. Gotova pa mu je izguba, ako še tako živino pari z enako, to je z živino, ki cika bolj na slabo, kakor pa na dobro stran.

Ako se hoče v naših dneh kmet držati še na vrhu, tedaj če neče lezti v dolge, mora začeti pri teletu. Naj si oskrbi dobro tele, iz njega pa si naj priskrbi dobro kravo. Ako ima tako, potlej je že veliko bližje svojem cilju in more si s časom še precej opomoči. Toda kako pride človek do dobrega teleta? Odgovor: To je mogoče le po dobri kravi.

Ni mogoče ali vsaj po navadi ne pride človek do dobre krave, če že ne začne pri teletu. Pri tem bilo bi pa krivo, ko bi človek hotel to doseči s samo in izredno dobro krmo. Koruza, ajdna, ječmen, rž, bob in grah — to so reči, ki dejo kravi dobro, da je debela, toda za tele, ki ga nosi, niso kaj prida. Najbolje je v tem oziru, če se daje breji kravi dobro seno, vmes malo slame, prge, zdrobljenega ovsa in rženega kruha. Rženi kruh daje se kravi za to, da obdrži krepko, zdravo truplo.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 16. februarja v Bučah in na Vranski gori, v Podplatu pri Kostrivnici. Dne 18. februarja v Vozenici. Dne 20. febr. v Braslovčah, na Gorenji Polskavi in v Pišecah. Dne 21. februarja v Ljutomeru.

Dopisi.

Od sv. Lovrenca na kor. žel. (Kmetško društvo.) Zborovanje kmečkega bralnega društva dne 22. prosinca t. l. vršilo se je v najlepšem redu. Vse točke obširnega vzporeda izpeljale so se v občno zadovoljnost poslušalcev, katerih je bilo toliko, da so skoro prostori pretesni prihajali. Zborovanje je otvoril g. predsednik G. Lamprecht s prisrčnim pozdravom ter je trikrat zaklical „živio“ Njih Veličanstvu cesarju, na kar so vsi navzoči zapeli cesarsko himno, katero je spremljala godba južne železnice. Na to je nastopil g. Ivan Glaser, posestnik v Činžatu ter je s pravo gorečnostjo slikal plodonosno življenje presvitlega cesarja Franca Jožefa I., ki obhaja letos 40letni spomin svojega vladarstva. Povdarjal je posebno Njegovo naklonjenost do Slovanov v obče, do nas Slo-